

[Ministeren f. Landbrug og Fiskeri.] nemlig ikke glemme den Afgift paa 15 Kr., der er pr. 100 kg. Det kan jo oven i Købet gaa saadan — hvem ved det —, at Industrien maaske kan komme til at købe billigere, end den har gjort i Aar, og naar vi ser paa de Mængder, som sidste Aar blev brugt til disse Formaal: til Kaffeurrogatfremstilling 12 000 t, til Spritfabrikation 75 000 t, til Bryggeriindustrien 35 000 t og saa 40 000 t til Heste uden for Landbruget — hvis vi ser paa disse Mængder og ser paa Indtjeningsmulighederne Erhvervene imellem, tror jeg alligevel, man vil give mig Ret i, at det ikke er rimeligt at opretholde en Tvangsaflevering til disse Formaal. Man kan jo ogsaa gøre det for kunstigt igen. For øvrigt forstod jeg paa det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at hans Ideal egentlig nærmest var en Tilstand, hvor Staten overtager og sælger alt Korn, saadan som Forholdet er i Argentina. Jeg maa tilstaa, at jeg deler ikke denne Opfattelse og er heller ikke i Stand til at nære Glæde eller Beundring for en saadan Udvikling.

Over for Spørgsmaalet, om der skulde være Fare for, at Udskrivningsmængderne ikke var store nok, om man nu kunde gaa ud fra, at Kornet til Husmændene var sikret, svarede jeg, at det regner jeg absolut med.

Spørgsmaalet om, hvor meget vi kan importere, kan, som det er understreget fra forskellig Side, vist ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, ikke besvares, men Sagkundskaben, som vi har spurgt om disse Ting, mener, vi kan regne med en Import af en vis Størrelse. F. Eks. ved vi, at i Nordamerika er der betydelige Mængder Korn oplagret, som skal eksporteres. Derfor kan vi regne med en vis Import.

Hvad angaar den valutariske Side af Sagen, som det ærede Medlem Hr. Carl Petersen var stærkt bekymret for, idet han gjorde opmærksom paa, at Importen af Hvede vilde kræve Dollars, skal jeg sige, at det er rigtigt, det vil den, men paa den anden Side maa man ogsaa huske, at disse Dollars er, om jeg kan bruge det Udtryk, ikke spildt. Man maa jo regne med, at denne Import af Hvede frigør paa den anden Side Korn til Opfodring, og hvis vi — hvad jeg mener man kan gaa ud fra — til Efteraaret

faar en vis Stigning i Prisen paa Smør og Flæsk, er jeg egentlig slet ikke saa sikker paa, at der bliver Tale om nogen særlig Belastning i Henseende til Brug af Valuta.

Det ærede Medlem omtalte, at det alligevel var blevet nødvendigt at rationere igen, og han nævnte Wienerbrødet. Det er rigtigt, at da vi opdagede, det var gaaet, som det var, med Arealerne, at Frostene, Vejrforholdene i det hele taget, havde ødelagt saa meget, maatte der skrives ind med Rationering, men det ærede Medlem kan dog ikke mene, at selv om vi maaske har rundelige Beholdninger eet Aar, skal vi bibeholde Rationeringen af de paagældende Varer af Hensyn til, at der kan komme en Frostvinter eller noget i den Retning.

Det ærede Medlem spurgte om Forstaaelsen af § 8. Jeg forstod ikke rigtigt det ærede Medlems Bemærkninger, men jeg forstod, at det drejede sig om, hvorledes det skulde være muligt at sælge Korn til Industri, naar Paragraffen var formet, som den var. Nu er det ingen ny Paragraf, og Paragraffens Udformning skyldes alene Ønsket om, at Landbrugsministeren til enhver Tid skal have fornøden Kontrol med Anvendelsen af det importerede Korn. Bestemmelsen siger jo, at Frihandelskorn ikke maa sælges til Anvendelse uden for Landbruget uden særlig Tilladelse fra Landbrugsministeren. Om den skal formes paa en anden Maade, ved jeg ikke, men i hvert Fald skyldes Paragraffen Ønsket om at have den fornødne Kontrol.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen vilde gerne have, at jeg skulde sige noget om, hvordan jeg havde tænkt, at Salget til Industri og til andre skulde ordnes, og mente, det vilde være rigtigt, at der blev skrevet noget om dette i Udvalgsbetænkningen. Det har jeg ikke Spor imod. Jeg kan sige — og jeg tror ogsaa, jeg nævnte det i min Fremsættelse —, at min Mening er den, at Industrien naturligvis ikke skal have Lov til at købe, som det passer den. Industrien skal have Indkøbstilladelse til bestemte Mængder, og det har under ingen Omstændigheder været i min Tanke, at Industrien og andre skulde have Tilladelse til at købe mere end Tildelingshaverne nu i indeværende Aar.

Det ærede Medlem Hr. Victor Lar-